

EDINOST

Glasiló Slovenskega političnega društva za Primorsko

sv edinstvo je moč

«EDINOST» izhaja 2 krat na teden vsako sredo in soboto o poludna. Cena za vse leto je 6 gid., za polu leta 3 gid., za četrt leta 1 gid. 50 kr. — Posamezne številke se dobivajo pri opravištvu in v trafikah v Trstu po 5 kr., v Gorici in v Ajdovščini po 6 kr. — Naročnice, reklamacije in inserate prejema Opravištvu, via Torrente, «Neva tiskarna».

Vsi dopisi se pošiljajo Uredništvu «via Torrente» «Nuova Tipografia»: vsak mora biti frankiran. Rokopisi brez posebne vrednosti se ne vračajo. — Inserati (razne vrste naznaila in poslanice) se zaračunajo po pogodbi — prav cenó; pri kratkih oglasih z drobnimi črkami se plačuje za vsako besedo 2 kr.

POZIV.

Podpisano društvo napravi v nedeljo, dne 17. t. m.

veliko besedo s plesom

v krasno odličnem velikem salonu in na vrtu gostilne nasproti Bošketu

„ALL'AURORA“

SPORED:

1. «Naprej» — koračnica — veteranska godba,
2. Pozdrav, govori društveni tajnik, na to narodna himna, poje vsi zbori s spremljevanjem godbe
3. I. pl. Zajc: «Jurisiceva poputnica», poje pev. društvo «Slovenska Vila» iz Skednja
4. Anton Nedved: «Pozdrav Bledu», zbor z bariton samospevom, poje pevsko društvo «Zora» iz Vrdele.
5. Rieder: Potpourri iz slovanskih napevov, veteranska godba.
6. F. Halevy: Velika atija iz opere «Die Jüdin», poje tenorist gosp. F. Pogačnik.
7. Iv. pl. Zajc: «Hrvatice», zbor z bas-samospevom, poje Rojanski pevski zbor.
8. S. Gregorčič: «Velikonočna», deklamuje gosp. Polič-Muhova.
9. J. Abt: «Glas domovinski» zbor, poje pev. društvo «Zvon» iz Lonjera.
10. F. S. Vilhar: «Mornar», poje tenorist g. F. Pogačnik.
11. Ant. Nedved: «Zvezna», poje zbor iz Doline.
12. I. Bendl: «Svoji k svojim» zbor, poje pev. društvo «Prešeren» iz Trata.
13. I. pl. Zajc: «Zrinsko-Frankopanka» zbor, poje pevski zbor iz Barkovej.
14. V. Klaič: «Svrčanje» četverospjev, poje pevci društva «Prešeren».
15. F. S. Vilhar: «Domovini», mešani zbor, poje pevci in pevkinje pevskih društev «Prešeren» in «Zora».
16. Telovadba, «Tržaški Sokol».
17. I. pl. Zajc: «Djačka», poje pev. društvo «Skala» iz Gropade in Padrič.
18. Ant. Nedved: «Dario», poje tenorist gosp. F. Pogačnik.
19. Davorin Jenko: «O Vidovem», poje vsi pevski zbori (nad 300 pevcev).
20. Rieder: Oesterreich. Melodien. Potpourri, veteranska godba.

PLES.

Po izvršeni besedi se začne

Začetek točno ob 5 uri popoldne. Vstopnice veljajo 30 soldov. Sedeži I. vrste blizo odra v salonu veljajo 20 soldov, vsi drugi sedeži so prosti.

PODLISTEK.

Iz ust naroda.

V trž. okolici slišal in zapisal Levin.

VIII.

V nekej vasi je živel v starodavnih časih ubožen kmet. Bog ga je s časnimi dobrotami le malo obdaril, ker dal mu je v delež le ubogo kožo »na en kapa in suhorebro kravico.

Polja ni čisto nič imel in, ker ni bilo tedaj še občinskih pašnikov, kakor sedaj, pasel jo je zdaj po posestvu enega, zdaj drugega svojih sovaščanov. Naravno je, da ga ti niso lepo gledali ter so vsakokrat njegov mršavi rep s kamenjem z svojega posestva odpodili. Uboga kravica je bila uže vsa pobita ali vendar jo je njen gospodar pasel zmiraj po tujem, ker po lastnem je ni mogel.

Siti uže večnega podenja sklenoli so njegovi sovaščani kravo mu ubiti in kar rečeno, to storjeno. Ko se je drugi dan kravica na tuj pašnik prikazala, jeli so jo loviti in zaklali so jo pustivši jo na mestu.

Ubogemu kmetiču je bila s tem odvzeta zadnja posest, ali ni obupal, ampak sklenol je sovaščane prav dobro opehariti, tako, da se bodo dolgo kesali svojega čina. Šel je po ubto kravo in jo na domu

Ker je čisti dohodek besede namenjen dobrodelnim narodnim napravam, zato se radodarnosti ne stavijo meje.

Vstopnice in listki za sedeže se dobivajo uže zdaj v uredništvu lista «Edinosti», v prodajalnici g. Žitka, Corsia Stadion, št. 1 in v uradni delal. podp. društva, Via Acquedotto št. 11. — Zadnji dan pa le na vratih.

TRST, 10. maja 1885.

Odbor društva «Edinost».

Volitve v državni zbor.

II.

V zadnjem članku smo govorili o volitvah za drž. zbor v občini in smo izrekli svoje menenje ob obrazu novega državnega zbora. Danas nam je govoriti bolj podrobno o istej zadevi s posebnim obzirom na slovenske pokrajine.

Mej levico nastaja vedno večji razdor, kolikor bolj se bližamo volitvam; Velikonemci so se svojim izključivno velikonemškim programom mnogo starih vodjev levice prekosili in jih nekoliko postavili na cedilo; Hrbst, Chlumetzky in drugi starejši voditelji ne ugajajo več; le Plener, Knotz in drugi enaki ultra, ki se bližajo Schönereju, taki možje se denes borijo za voditeljstvo na levi strani parlamenta.

Naravno je torej, da se iz nekdanje združene levice izcimiti dve stranki, ki si bosti v prihodnjem državnem zboru močno v laséh. To pa pozicijo sedanje vlade le še bolj utrdi in mogoče, da se zadnjem v resnici posreči osnovati kako srednjo stranko, kar bi Slovonom ne bilo v korist, in bi jim morda napravilo jako težavno stanje v državnem zboru, in bi jih utegnolo celó spraviti v kak razpor z vlado.

Na vsak način se obraz novega državnega zbora močno spremeni, v njega prihodnjih sesijah najbrže mar-

sikaj dočakamo, o čemur denes še ni mogoče govoriti.

Slovani v občini pri novih volitvah skoraj gotovo pridobé še precej sedežev, posebno pa Čehi. Ali pri nas Slovincih in Hrvatih se številno razmerje le malo spremeni. Na Koroškem bo morda mogoče, ali jako težavno, da si Slovenci priboré vsaj enega poslanca, mej tem ko še nikoli niso imeli nobenega.

Na slovenskem Štajerskem ostane najbrže staro razmerje, z razločkom, da bode mesto mnogozasluznega starega parlamentarca, dr. Jož. Vošnjaka izvoljen njega brat g. Miha Vošnjak, načelnik zveze slovenskih posojilnic v Celji in v narodno-gospodarskih zadevah jako verziran mož.

Na Kranjskem se pa utegne stvar tako spremeniti, da tudi v velikem posestvu zmagata, ako ne uže popolnoma slovenska, pa vendar konservativna, v narodnih zadevah bolj neutralna kandidata in da bode v prihodnjem zboru vseh 10 kranjskih poslancev sedelo na desnici. Gotovo je, da Taufferer ne bode več izvoljen, in tudi Schwegelj težko več prodre, akoprem si uže zdaj na vse kripnje prizadeva. Kranjski Slovinci morajo najbolj želeli, da se znebe tega Balohovega Jožeta, moža, ki je v svojej nekoliko celo slepej sreči pozabil, kaj je dolžan svojej domovini. Kakor se sliši, bode grof Hohenwart in še kakšen aristokrat na to uplival, da se v velikem posestvu ne voli več velikonemško, ampak avstrijsko-konservativno, in to je naravno, to je tudi historičnemu plemstvu najbolj primerno in najdostojnejše.

Glede volitev v malem posestvu in v mestih in trgih se bodo na Kranjskem tudi godile nekatere spremembe. Gospod Graselli ne bode več kandidiral, kar je naravno, ker ne gre, da ima človek deset jako važnih

poslov vse k malu; grof Hohenwart bode skoraj gotovo izvoljen, ne več na Gorenjskem, ampak v glavnem mestu, v Ljubljani. Na Gorenjskem torej osrednji eksekutivni odbor v Ljubljani postavi kacega novega moža, s katerim utegne iti gladko. Ali vse drugače bode z volitvijo v malem posestvu na Dolenjskem in Notranjskem; proti grofu Margheriju bode kandidiral na Dolenjskem prof. Šuklje, proti Obrezi na Notranjskem pa dr. Henrik Dolenc; prvega kandidaturu utegne celo vlada podpirati, drugi pa je kandidat radikalcev. Ker pa osrednji odbor skoraj gotovo postavi oba stara kandidata, torej nastane hud boj, kateri sicer v narodnem obziru ni nevaren, vendar pa močno zruši politično disciplino mej kranjskimi našimi brati in strasti mej strankami strašno razvname.

Mi pa uže naprej izrekamo, da se v ta boj mej brati ne bomo posebno vtikali, ker imamo mnogo posla doma v boju proti najkrutejšemu našemu sovražniku. Zastonj pa bi skoro bilo, danes nasvetovati, da se vsi kandidatje podvržejo razsodbi osrednjega odbora, kar bi bilo sicer pravilno, pa ta pot ne pojde. — Zmožnih, učenih in poštenih ljudi trebamo mi Slovinci vsaj nekoliko na Dunaju, to je gotovo; ali z večino dosedanjih kranjskih poslancev smemo tudi zadovoljni biti.

Bliže nego vse druge volitve za državni zbor nas morajo zanimati volitve na Primorskem, posebno pa v Istri in Trstu, kder je bojno polje našega političnega društva.

V Istri bomo mi osko združeni Hrvatje in Slovinci letos zopet odločno kandidirali poštenega in delalnega dr. Vitežiča, to je v občinah vzhodne Istre. Od strani Italijanov se letos sicer napno vse sile, delalo se bode z denarjem in največo zvijačo, pa nadejamo se, da bode vse to zastonj,

udil in kožo posušil. Dene kožo na ramo in otide križem sveta.

Storila se je noč, ko dospé v neko vas, kder prosi prenočišča v hiši nekega trgovca. Zadnjega ni bilo doma, ker odšel je malo poprej od hiše po opravilih v daljno dež-lo in njegova žena »jempregalaa ga je rada, ter mu napravila za postelj snop slame za hišnimi vrati. Kmet postavi svojo kravjo kožo v zglavje in leže na slamo.

Kadar mačke doma ni, mišim se dobro godi, — pravi nek pregovor in to je veljalo tudi v tej hiši. — Ker ni bilo gospodarja doma, napravila je gospodinja z deklamiranjem; z-klala majhnega prasička, spekla pinco in vtočila bariglico vina. Naš kmet je izza vrat nevoščljivo gledal te priprave, ali ni si mogel kaj, zadovoljiti si je moral s prenočiščem.

Ko je bilo vse na mizi napravljeno, potrka nekdo na zaprta vrata in odpirat mu gre ena hišnih dekel. Prišel je nazaj hišni gospodar, rekoč, da je nekaj doma pozabil in da se je moral vrniti, odide pa drugo jutro, ker mu se po noči ne ljubi potovati. Kot blisk poskrijejo gospodinja in druga dekla napravljeno, da bi gospodarju ne prišlo pred oči; pinco ste skrili pod blazino, bariglico postavile pod posteljo in pečnega prasička zakade v peč.

Gospodar ni tega nič zapazil, videl pa je dobro kmet, ki je ležal na otepu slame za vrati. Za tem ho-li gospodar po hiši in slučajno bacne v otep slame v temi za

vrti. — Kto je pa tukaj? praša svojo ženo in ta mu ljubeznjivo odgovori, da je nekega ubožca prenočila. — Si mu dala pa kaj večerje? — praša jo usmiljeni gospodar, ker vedel je, da je njegova soproga gotovo na to pozabila. In res se jame žena koj opravičevati, da se tega ni domislila ter koj začne napravljati žganec ubogemu kmetu in njenemu možu, ki je tudi tožil, da je lačen.

Ko jih je postavila na mizo, odpravi se ona in dekla v postelj, on pa ostane, sam pri mizi in ubogi kmet z njim. Pogovarjala sta se o tem in onem dolgo in v pogovoru izrazi trgovec kmetu željo. Zdaj bi se nama hotelo na mizo še kaj boljšega, ali nobenega ni, da bi napravil. — Kmet je molčal; čez nekoliko časa pravi dalje trgovec: — Pa, tam le v kotu, kaj imate?

Premetenemu kmetu je tedaj nekaj šinilo v glavo in rekel je: — Ono tam je moj vedež! iz kože je narejen in kar ga poprašam, koj mi odgovori. — No, poprašajte ga, naj bi povečal, kda bi se kaj boljšega ga večerjo našlo, — pravi trgovec. Kmet vzame kravjo kožo v roke, potolée nekoliko krat z svojo palico po njej in potem jo pristavi k uhu ter posluša. — Moj vedež, reče na to, pravi mi, da se pod vašo blazino nahaja jedna pinca, pojte pogledat je-li res. — Trgovec pogleda in najde za resnico pinco. Kmet udari še jedenkrat po koži in spregovori: — Moj vedež mi pravi, da se v peči nahaja pečen

prasiček, le poglejte! in trgovec najde zares prasička. — Zdaj, pravi kmet dalje, bilo bi dobro, da imava kaj priliti, potrka po koži, pristavi jo k ušesu in reče: — Moj vedež mi pravi, da se pod vašo posteljo nahaja bariglica vina, pojte pogledat, morda je res! — Tudi tu najde kakor mu je kmet povedal in gostila sta se pozno v noč.

Koliko pa hočete za oni vaš vedež? kaj rad hi ga imel: to se le redko kde nahaja. Žal mi je, ali prodati vam ga ne morem, pravi mu kmet, ker to je vsa moja lastnina; z denarjem mi ga ne morete plačati. Slednjič se pa vendar zmenita in kmet odda kravjo nič vredno kožo za petsto goldinarjev v zlatu.

Trgovec odšteje kmetu pogodeni denar in drugi dan gre od doma, ne da bi seboj vzel niti denarja niti drugega, ker zaupal je na kupljeno kravjo kožo.

Proti poludne hoteč kósti, sede pod senčnat hrast ter tu jame biti po namišljenem vedežu ter pristavljati ga k ušesom, ali nobenega odgovora ni dobil. — Morda me ni še vaju, misli si, uže pozneje odgovori, in nadaljuje svojo pot. Za južno stori istotako, ali tudi sedaj mu vedež noče odgovoriti. Na večer mu tudi koža nobenega odgovora noče dati, ako tudi je po njej s tako silo bil, da je vso pretolkel. Oni dan je moral ubogi mož ostati brez vsakake jedi.

Ta pa ta, mislil si je, ta me je pa dobro »narilhal; kaj pa zdaj storim: de-

posebno ako se ohrani bratska edinstvo mej Slovenci in Hrvati, katera je dosedaj vladala. Te dni pa smo zvedeli, da se je pojavil tudi še drug slovenski kandidat za ta okraj.

Ali temu skoraj ne verujemo, ker dotični gospod je prevelik in prepožrtovalen rodoljub, nego da bi nehoti služil našim sovražnikom v pomoč. — Vitežič je pravi poslanec, učen, neodvisen, vesten, priden mož, ima uže veliko rutino. Noben pošten Slovan se ne more in ne sme ustavljati njegove kandidaturi; posebno pa še zato, ker Vitežič tako lepo zastopa idejo bratstva mej Hrvati in Slovenci.

Jutri bode zbor političnega društva Edinost v Lindaru in tam se gotovo prokliče kandidatura Dr. Vitežiča, katerega Bog živi!

Ali društvo Edinost tudi v kmečkih občinah zapadne Istre (okraj Pulj, Poreč, Koper) postavi kandidata, katerega ime je daleč znano in katerega delavnost in nenavadna zmožnost imponira celó našim sovražnikom. Za denes mi imena tega kandidata ne moremo še javiti; ali skoro gotovi smo, da ž njim zmagamo, da le rodoljubi Istre store svoje sveto dolžnost. Saj smo zadnjič pri prvem poskusu propali v tej volilnej skupni le za par glasov.

Torej rodoljubi Istrski na delo, gledajte, da previdno in marljivo uže zdaj delate pri volitvah volilnih mož, ker prvotne volitve so temelj vsega. V mestih in trgih vse Istre postavi tudi društvo Edinost skoro gotovo kacega narodnega kandidata proti Vidulich-u, ali stvar denes še ni gotova, na vsak način pa je potrebno, da se to stori, da začnemo delati tudi v tej skupini, katera prej ali slej mora postati naša.

Gotova sta v Istri torej 2 odločno narodna poslanca in mogoče, da ide tudi s tretjim, ako mu vlada ne nasprotuje. Lahoni bodo sicer uže obupno delali, ali i Slovan naj ne bode zaspan in nadejamo se, da zbor v Lindaru, kateri je do danes uže postal tabor, ker se bode vršil pod milim nebom, dosti pripomore k uspehu. O volitvah na Goriškem smo govorili zadnjič obširno.

O tržaških volitvah pa bomo govorili prihodnjič v posebnem članku.

Politični pregled.

Notranje dežele.

Pri volitvah v državni zbor bodo naj prej volile kmetke občine na Dolenjem Avstrijskem in Solnograškem, in sicer 27. maja, najzadnje pa veliko posestvo v Dalmaciji, in sicer 13. junija; volilni boj bo

narja nemam in dr. tega tudi ne, da bi mogel kje zastaviti in tako daleč sem od doma! ti zvitež ti!

Ali nič mu ni koristilo moledovati in se jokati po izgubljenem denarju; odloči se kožo prodati. Onda jo za dva goldinarja, s katerima se je vsaj odtiščal, da ni šel miloščine prosit.

Vrnimo se h kmetu. Vesel lepe svote, koje je za kožo, boljše za kravo, izkupil, korakal je veselo proti rojstveni vasi. Ko vanjo pride, pravi naproti mu pridšedšim kmetom: — Ubili ste mi kravico ter menih, da ste me s tem uže uničili, ali glejte tu, koliko rumenjakov: vse te sem vdobil za kravjo kožo.

Glej ga, hudičevega berača, nehoté smo ga obogatili — pravijo kmetje drug drugemu.

Kde si pa prodal svojo šušmarijo tako dobro; vsaj je bila koža tvoje krave vsa prebita! Za kože naših debelih krav bi mi dobili gotovo mnogo več! Ne da?

To se ve; ako hočete, lahko poskusite: dober dan hoda od tukaj, kder sem jo jaz oddal, prodaste tudi vi dobro kože svojih krav.

Kmetje se vsi brzo odpravijo na dom in jamejo klati svoje krave; teden poznej šla jih je dobra vrsta drug za drugim s posušeniimi kožami na ramah po poti, po kojej je dva tedna poprej odhajal kmet; ta se jim pa zadaj roga in v pest smeje.

(Dalje prih.)

tedaj trajal 17 dni ter bo v marsikaterih krajih vroč in ljut, mogoče celo krvav.

Volilno gibanje vsak dan bolj razodeva, da se bliža velik polom nekdanjeh toliko mogočnej levi državnega zbora, i da se ona uže pri prihodnjih volitvah razcepi v stranke. Volilci skoraj v vseh krajih jej izrekajo nezaupanje, celo glavni nje voditelj, glasoviti Herbst, nema več upanja, da bo izvoljen v poprejšnjem volilnem okraju. Nekoliko okrajev, posebno na Českem in Štajerskem, potegnó nase nemški neodrešenci Schönerejeri in Knotzi, nekoliko levičarskih sedežev zasedejo možje nekesrednjestranske, ki ne bode ni krop ni voda, ampak bode omahovala mej desnico in levo, kakor bo kazal petelin na njenej strehi; nekoliko sedežev pa se pribori desnica, ki bode toliko močna, da bo sama zdatno nadkrižovala vse druge stranke skupaj. Tacega poloma si levo pač ni pričakovala, a moral je priti, ker napuh hodi pred padcem. Konec je nje slave, konec za vselej i nobena solza se za njo ne utrne; zadela jo je usoda, kakoršna je zaslužila. Requiescat in pace!

Hrvatski sabor je sprejel ves proračun po hudem parlamentarnem boju.

V ogradnji poslanskej zbornici je 6. t. m. postal finančni minister predlogo glede preskrbenja kapitala za upravo državnih železnic, ki znaša 18.170.00 gld. in se ima pokriti z izdajo petpercentne davka proste papirnate rente.

V Sarajevu je po noči od 5. na 6. t. m. na treh raznih krajih ob enakem času začelo goreti, a ogenj so k malu pogasili i ni storil velike škode. Dokazano je, da je bilo zažgano.

O shodu treh cesarjev, ki ima biti letos poleti v Istri, govori se uže dalj časa. Vest se je sicer uže preklicala, a na novo se zopet z vso gotovostjo trdi, da je ta shod uže dogovorjen.

Vnanje dežele.

Srbska skupščina je bila 5. t. m. zaključena.

O angleško-ruskem razporu imamo te le vesti; od 5. t. m.: Angleški konservativni časniki obsojajo nov dogovor z Rusijo in pravijo, da se je Angleška z njim ponižala, liberalni časniki pa govore, da je predhodnik miru. «Times» menijo, da se cena, za katero se ima odvrniti vojna, ne da še proračunati. Vse je odvisno od odkritosrčnosti Rusije, in od tega, ali ima ruska vlada toliko moči, da obrzda vojni duh vojaške stranke. Spodnja zbornica je ta dan sprejela poročilo o kreditu enajst milijonov lir šterlinov. Gladstone je pri tej priliki odbil očitjanje, da je vlada politiko promeni-la; vlada se prizadeva, da ne stopi s poti stare politike in da doseže stalno vredbo meje. Od vlade se gotovo ne bo zahtevalo, da avfgansko mejo dalje postavi, ker tega avfganski emir sam ne želi. — «Pall Mall Gazette» zopet prokljuje vest, da je Angleška zasedla Port Hamilton, in pravi, da ga ne zasede, ker je mir zagotovljen.

Poročila od 7. t. m.: «Daily News» pravi, da je ruska vlada dala trdno zagotovilo, da nema namena posesti Herata, ni zdaj, ni v prihodnje, «Neue Zeit» hoče vedeti, da je bilo skleneno zahvalinsko železnico zdaljšati od Kizilavata skoz Ašabad, Kaško, in Merv do Burdalika na Amudarji, do konca jeseni se ima zdaljšati do Kaške, spomladi do Merva in poleti 1886 do Burdalika. — «National Ztg.» poroča, da je danski kralj v danskem državnem svetu izrekel, da prevzame razsodbo mej Rusijo in Angleško, ako se mu ponudi; iz Berlin pa se poroča, da se tam govori, da je nemški cesar prevzel razsodbo o avfganskem prašanju. — Najzadnja poročila od 8. t. m. pa trde, da razsodbe o angleško-ruskem razporu ne prevzame nobena kronana glava, ker se je sprava mej Anglijo in Rusijo uže neposrednje dosegla.

Poslanca pri papežu grofa Paar je v ponedeljek zvečer ob desetih zopet nekdo napadel. Ukral se je v njegovo stanovanje ter je tam vse razbil; šele po hudem uporu so hudodelca ukrotili in v blaznico odvedli, ker trde, da je blazen. To je uže drugi napad na grofa Paara; kako je to, da imajo prav na tega moža, ki še nobenemu nič žalega ni storil, blazni tako jezo? To je vsekako čudno. Ali bi za «blaznost» boljše bila kaka druga beseda?

V italijanski poslanski zbornici je 6. t. m. Mancini odgovoril na interpelacijo o

kolonijalne politiki. On je rekel, da je program ekspedicije v rudeče morje zmeren, previden i ne more provzročiti ni političnih zaprek ni finančnega propada. Ekspedicija na Kongo se je le odložila. Na ustje reke Jeruba poslani preiskovalec Cecchi dela tam studije in se pogaja tudi vsled želj Nemčije za trgovsko pogodbo na podlogi berolinske konference in sklenenih svobodoljubnih načel. Ekspedicija v rudeče morje je stala le dva milijona. Minister naglašá prijateljstvo z Angleško, odkritosrčno zvezo z Nemčijo in Avstrijo in enakotežje v sredozemskem morji in politiki, da je pa zoper vsako nevarno podjetje. Mancini naglašá, da bi bila vojaška napaka, ako bi italijanska vojska zasedla Keren, ker po pogodbi spada k Abisini in zahteva, naj zbornica izreče sodbo o vladinej politiki. Camporeale je predlagal, naj se diplomatska pisma gledé rudečega morja predložé zbornici. Cairoli in De Benzi pa sta predlagala, naj se vladi izreče nezaupanje. Potem je se razprava na Mancinijevo zahtevanje odložila na drugi dan.

DOPISI.

Pri sv. Ivanu 7. maja. Ko smo v dopisu v predzadnjem Edinosti omenili trtnega zavijača, čudimo se, da v tržaškem mestu, kder je vse tako prebrisane glave, ni mogoče uvesti postave v korist kmetij. Po Krasu, Ipavi, v Istri morajo kmetje zavitke trtjonov pod kaznijo pobirati in v Izolanski županiji tistega kmeta, ki ne seže zvečer na svojih njivah teh zavitkov, zatoži poljski čuvaj in mora 5 gld. kazni plačati, kajti iz teh zavitkov, ki na zemljo popadajo, izvale se majhni beli črvički, ki vse leto trtne korenine izpodjedajo in veliko več škode prouzročé, nego zavijač na perju.

Vzemite knjigo sv. Mohora o škodljivih mrčesih, ki vam tega škodljivca dobro opisuje, in potem sami poskusite tako le: Zasadite letos trtnih kolčev za bife na prostor, kder je bilo veliko teh zavitkov in ko drugo leto izkopljete bife za presajanje, videli boste ljub in koreninice o tih črvov objedene tudi v najhujšem zimskem mrazu in tudi črviča zraven dohote. Stare trte, kder je veliko tega mrčesa, pa celo slabe in malo poganjajo. Iz tega se vidi, da je koristno te zavitke pobirati in sežigati.

Zadnje nedeljo si je cikorja ustanovila svoj koro iz izvržkov naše Zore. Mela bo žagal sekund, Vrzoča bo trobil fagot, in Rico bo krulil bas eno noto niže od sv. ti trije bodo solisti, zato ker so zakonski, drugi pevec bodo peli mešani zbor, zato ker niso polnoletni in tudi neorastli. Ta zbor mora biti izvežban za zadnje dni meseca junija, ko bo le Mauroner delil svetinje po končanah volitvah. Svečanost se bo vršila v Kapreri in svetinje dobe vsi poglavarji cikorje, in sicer: Lovrenčič dobi svetinjo iz mandrijskega korenja. Bokalič iz karnijske ravuzze, vsi drugi udje red pečenege košpetona, hrabri Vrzoča pa, ki zaničuje vse, kar je narodnega in svetega, dobi red Garibaldija in kordon tricolor, na kateri se obesi in pojde k Obrdanku kot mučenik neodrešene dežele pričakovat Mauronerja. Kar se je dosedaj s cikorjo potrosilo in kar se še do volitve potrosi, to bi bila lepa zaloga, in ko bi se novo društvo osnovalo pod imenom »rumenega hleba« katerega delujoči udje bi nekoliko na teden plačali, podporni udje pa kolikor mogoče več, in iz te zaloge bi se v zimskem času, ko ni zaslužka, mej uboge moka delila, ali ne bi bilo to koristniše od cikorje?

Oh, kako bi se otročiči veselili, ko bi mati sukala pod dimnikom v kotliču rumeni hleb in tudi očetu ne bi bilo treba, da se s pasom vsak dan za eno luknjo atisne, to bi bila najlepša konkordija, gotovo lepša od Mauronerjeve, ki svojim živim marjonetam ukazuje na vrvi plesati, kakor nekdaž Reccardini svojim lesenim.

Dragi čitatelji, ko boste to moje pisanje prebirali, fajfal bo lukamatija z našo Zoro proti Istri in če bo božja volja, jaz bom gotovo š njimi, zato vas z našimi brati Istrani pozdravljam: Živel!

Iz Gropade, 7. maja. — Ni pšenice brez ljulike, tako imamo tudi pri nas široko steblo ljulike, in ta ljulika je naš pošteni cikorjaš Anton Gojča, po domače Petrač. Prav zdaj smo volili poljskega čuvaja; polovica sosedov je volila Matijo Breca, druga polovica pa Janeza Kalca; oba sta domača moža; Breca je poslal prošnjo magistratu, da bi ga potrdili za čuvaja, a tudi naš cikorjaš je šel v Trst in prošil g. Mauronerja, naj on govori zoper Kalca, da ne bode čuvaj, ker je pri društvu »Edinosti« in drži za Slovence; Breca mora biti, ker je v našem društvu »Konkordija«. Gosp. Mauroner je vsled tega našega pravičnega moža in Slovenca

zatožil, in tako je prišlo, da ni bil potrjen ni eden ni drugi.

Predragi Slovenci, zdaj vidite, da ima vendar veliko moč cikorija, zapoveduje celo o poljskih čuvajih; venter pa tudi naš cikorjaš M. Breca, če prav ga je gosp. Mauroner priporočil, ni dobil službe poljskega čuvaja.

25. svečana opoldne je pogorela fabrika od cikorije, od tega časa je bilo delo nekoliko ustavljeno, zdaj pa zopet išče delavcev, ker si misli fabriko popraviti. S Kranjskega mu pride dva vagona lesa za streho. V društvu cikorji je pa vendar s Kranjskega les kupnje, ker ga mu neče cikorja poslati s Kaprere, ker tam so ga, kakor govore hudobni jeziki; koze pojele.

Več Gropajcev.

Iz Bazovice 1. majnika. Danes je obletnica kar smo vsadili naravno cvetlico v našo vas. Prav lepo je začela cvesti, all neusmiljeni vetrovi so jo uže v poletnem času hoteli končati da bi še mlada zvenela. Branila se je krepko in se ni udala tujemu navalu. Ali zločinec jej ni dal miru, dokler je ni pomandal, zimski mraz in sneg jo je zamel tako globoko, da še zdaj ko se vse na novo oživlja in vstaja, v mrtvilo leži.

Tiški na sve zgodaj po zraku žvrgole in gnj-zda spletajo cvetice na polji cvete. Kmetič na vse zgodaj s plugom koraka na polje in dela od zore do mraka, da bode kesneje žel. Ko pa solnce za goro zaide in se prikaže bleli mesec, zadone po tihoti mile slovenske pesmice vaških fantov, koji se po dnevnem trudu skupaj zbirajo in kratkočasijo s petjem.

Sploh se v tem mesecu vse zbuja in oživlja. Le ona cvetlica, koja je v minolem poletju pri nas cvetla, ni več pogmata iz starega trsa. Kde počiva nje korenika? Kdo jo je zatrl? Šia je spomlad od nas. Vzela jo je zima mraz. Kaj misliš, dragi čitatelj, kdo je ona ovenela cvetlica? To je ona vrla »Čitalnica« koja je bila v minolej pomladi na prvi majnikov dan z lepo slovestnostjo otvorjena. Uprala se je in borila, dokler je mogla, zoper svoje sovražnike. Ali ljuti nje levičar ni mogel strpeti, da je cvet, ko se je imel odpreti, potrgal, in tako je cvetlica jela zmiraj bolj veneti in umirati, in ko je še nekoliko zelenela, prišel je cikorjaški vihar in jo izruval.

Kaj pa misliš, dragi čitatelj, kdo si ti vetrovi in viharji? O nihče drugi ne, nego nevoščljivost, obrekovanje in mlačnost ljudstva. Bog vas kaznuj, vi nevoščljivci, koji nam teptate tako cvetico, ki bi lahko cvetla nam v korist in razvitek našega ubozege naroda in delala čast našej županji. Proklet bodi izdajica, ki svoj lastni zaklad zatiraš, in teptaš, tuje pa zalivaš in okopavaš — odpri oči, ljubi narod in poglej, iz sladkih in priljubljenih besed vstane velik vihar, izdajalec te butne ob skalo, da ne bodeš mogel več vstati. Tak vihar se nam bliža to spomlad in sicer še ta mesec z vso močjo se bodo v nas zaganjali, da bi nas ob steno butnoli. Ne udajmo se, dragi bratje, zidajmo si trinjavjo, da se bodemo lažje ljutemu navalu branili. Bratje, združeni bodimo nevoščljivost, obrekovanja, nemiri nuj strani od nas zbežé, in ne bodimo mlačni, ker čas se bliža, ko bode treba za orožje zgrahiti in pokazati, da smo mi tukaj doma. Poiščimo spet obnemoglj trs ovenele cvetice, in pomagajmo jej k novemu živjenju. Ne pustimo do nje cikorjaške rose, ker ona je strupena in morni kakor slana, ko se prikažejo solčni žarki. Zalivajmo jo, podprajmo in ne dajmo jo v roke njenih sovražnikov. »Bazovski«.

Sv. Križ, dne 6. maja. — Imeli smo čast, da nas je obiskalo 3. t. m. »politično društvo Edinost«, izgledno društvo Tržaških Turistov in več bistriških sokolov. Radi slabega vremena ni nam bilo mogoče sprejeti naših ljubih gostov na prostem; zadovoljiti so se morali v majhnih prostorih, kder se je vendar doseglo to, kar se je želelo, izvršila se je sveta naloga naroda, v srcu smo prisegli, da ostanemo zvesti našej svetej veri, našemu presvitemu cesarju in milej domovini. Slušati nam je le taka društva, ki so naše vere, ki se trudijo, da bi se ta ne zatirala od bogokletcev. Vsak, ki je le mož, priznati mora, da se nam je združiti s takšnimi društvi in se ravnati po njihovih nasvetih.

Tu imamo tri smrdokavre, ki se hočejo vrhu tega, da se ko taki imenujejo, umiti v umazanej vodi, za to so tudi tako ostudni.

Prvi je nek Cikorjopivec, Križanom dobro znan kampjon, ki nema pri nas nič prav dobrega imena. Prijatelj mu je nek zdravnik, katerega noče slavna vlada še sedaj upokojiti, da si se je toliko pisalo o njegovih »čestih rokah«. — kar se lahko dokaže. Naš Cikorjopivec je kaj učen mož; zna pa le italijansko dobro govoriti, češ: »ki že mi omlinola Treba nam je takšnih ljuti, ni li morda res? Sploh človek, ki je uže polnih devet mesecev kibjjo nosil, ne pozabi tako hitro, kaj je nekada bil. Mi ga obžalujemo iz srca. Ta slavni mož imenuje dalje ude pol. društva Edinost »volarje« t. j. one ki vole gonijo. Tako si zdr-

zeva klepetati ta surovež. No, morda je kaj drugega. Najbrže se mu mešajo možgani za to mu svetujemo, naj si jih da preiskati pri kakšnem spretnejem zdravniku. Ti uboga Cikorija, kaj tudi ti bebeli so tvoji častni udje?

Drugi je nek dacarski uradnik, ki svoj jezik prerad brusil in se zastoj zaganja v trdo steno. Ta jebljatar naj se peča doma, kder ima dovolj posla. On nema pravice vtičati se v naše stvari, kajti drugače ga tožimo, da se mu peruti prestržejo. Vrh tega je ta gospod sovražnik naših prečastitih duhovnov in še kaj drugega... pa molčimo za sedaj. Capite signor chiaccheron!

Tretji je pa neko prismojeno človeče, ki prodaja fižol, čebulo in drugo. Ta klepetulja se baha in draži ljudi držeč »čajtenge« v rokah ter pripoveduje, kar ni pisano: »Poglejte, sedaj merijo od Barokovelj do Grete, kder bo meja trž. okolice. Prosek, Kontovelj in Križ odpadejo od Trsta ker volijo Nabergoja... To vam je prava pustna šema, ki misli tako tehtati politiko, kakor otroci. Reva je, kaj hočemo.

Ta cartana detelja nas hoče slepiti z lažmi, ta svojat se grbenči kakor žaba polna vode. Od takšnih se ne damo zapejljati, ampak gledali bomo, da šujemo sv. vero, cesarja in naš jezik, kakor so nas učile naše ljube matere, s tem zmagamo naše sovražnike. Več Križanov.

Iz Gorice 2. maja. (Izv. dopis). V 98. številki »Slov. Naroda« pripoveduje nekdo »Iz Goriške okolice« (bomba!), da si je šel na dan sv. Jurja slovenski oddelek naše kmetiške šole zopet enkrat ogledat, katerega je vsega predruženega našel. Lani so bili vinogradi, drevnice, sadni vrt in polja v takem stanju, kakor posestvo kakoga slabega kmeta, zdaj pa je vse to tako, da more služiti zares v vzgled vsakemu posestniku. Tako gospod dopisnik, kateri mora res velik kmetovalec biti, da sam sebi veruje, da se more zamenarjene vinograde, drevnice, sadni vrt in vsa polja kar v par mesecih iz največ neizglednosti v največjo izglednost spremeniti. In vse te priprave je izvršil ob. France Žepič, dolgoletni pristav in sedaj ob. jednem začasni voditelj na tej šoli, in sicer popolnem sam! »Das ist des Pudels Kern« rekel bi Nemeč, da je vse to le on izvršil. To je pač isti gospod, o katerem je bilo še le v poslednjih »Novicah« brati, da ni niti kake kmetiške šole absolviral, niti iz naravoslovja izpitan, pa vendar *tak strokovnjak!* Gospod dopisnik! ali ne bi bil vašega dopisa kratek resumé morebiti to, da si želite vi (kmetovalec par exelance) in vam ednako misleči, gosp. Fr. Žepiča za hodočnega ravnatelja našej slovenske šole? No potem bi bilo šoli čestitati, bila bi glede voaje unikum, morebiti ne le v Avstriji, temuč v vsej Evropi. Jaz nisem g. Žepiču nasproten, on je, kar je: ali da bi znal čudeže delati, tega ne verujem. Na Goriškem je uže taka navada; najprej kujemo človeka v nebo, potem pa ga pogreznemo v najglobljej brezen, iz enega ekstreme v drugi. Žalostno, a resnično! Nek Ljubljanski list pa si daje iz Primorskega pisati pač največ abotnosti. K malo primerja šofarja Michel-Angelo-u, k malo gozdarja Liné-u.

Od Malenedelje spodnje Štirske dne 29. aprila. Preljuba vlgred, kako krasna se nam kažeš! vsako drevesce je odlično s cvetjem in zelenjem, prekrasen je razgled po okolici. Ni lepšega časa v vsem letu nego je preljuba pomlad. Ptice pevke spet mlo in lepo pojó, škrjanček od ranega jutra do poznega večera žvrgoli pod sinjim nebom na polji; v zrak se vzdiga joč vabi kmetovalca: orat, orat, orat — vrabci na domačej strehi se glase: ček, ček, ček. Otroci se posebno kukavice vesele, katera se v zelenem gozdu glasi: kukuk, ček se glasi v votlem deblu: čuk, čuk, kar ima na mladino poseben vtisek, ker ga najprej sliši.

Vsaka travica, vsaka stvarica, bodi se še tako majhna, hvall svojega stvarnika po svojem prirojenem glasu, ribica veselo šviga po vodi sem in tja, in se iz vode vzdigaje veselo daje na znanje, da tudi ona je vesela pomladi. Čebelice lezejo spet iz svojih ulnjakov ter nanašajo strdi, po mlakah sliši celo muziko: lega, lega, in pup, pup. Živina v hlevu muka in želi po dolgej zimi spet na prosto in pašo. Travica in rožice začenjajo cvesti in prijetno diše.

Človek! ali si moreš misliti veselejšega časa, nego je ljuba pomlad? Prva kop je končana, seje se kuruza, sadi krompir, s-je se tudi lan. Vreme imamo posebnó začetni čas lepo in močno toplo ko v poletnem času, v začetku tega meseca je bilo močno deževno in veidel megleno.

Volitve državnih poslancev imamo pred duri, dal Bog, da se srečno izvrše. Na noge torej, možje! Narodnjaki, dobro se pripravite, da nas popolnoma ob tla ne vžijo naši nasprotniki. Moramo se boriti do zatujega diha, to je dolžnost vsakega narodnjaka in rodoljuba. Izdajavca domovine pa naj strela udari, erjav kakti Judež bodi! Dolgih šest let ostane, kakor se sklene sedaj.

Uže spet požar: Draga Edinost, skoraj ti ne pošlem dopisa, da ne bi poročal da je kde požar uničil kako poslopje. Dne 27. t. m. je uničil požar popolnoma poslopje Frana Štuneca v Bučkovcih pri Malejnedelji, komaj je na posestvo prišel, uže mu ga je uničil ogenj do tal, in s kmetijskim poslopjem vse gospodarsko orodje in krmo za živino. Zgorelo je tudi nekaj svinj in perutnine, močen južni veter ki je vlek, tako je podnel, da je bilo kar naglo vse v plamenu, da ni bilo mogoče nič oteti, če tudi so marljivo ljutje gasili, bilo je ob 9 uri predpoldnem, posebnó tukašnji župan se je hvalevredno vedel. Zavarovan je bil pri banki »Slavija«, ali to mu pomore le malo, ker je škoda več tisoč. Da vendar bolje ne pazite na ogenj. Ogenj je koristna, pa tudi zelo nevarna reč, zato previdno ž njim ravnajte. Brežki.

Domače in razne vesti.

Nadvojvoda Viljem je te dni ogledal utrdbe na Koroškem in Goriškem. v sredo je prišel v Trst ter ogledal tu vojaški arsenal in druge vojaške naprave, potem pa se na ladjo »Phantasie« vkrcal in odpeljal v Pulj.

Anton baron Petz, vic-admiral v pokoju je zadnji četrtek dopoldne nanaglooma umrl. On se je jako proslavil v bitvi pri Visu; bil je poveljnik linearne ladje »Kaiser«, katero so od treh strani tri italijanske oklopnice napale, ali ubrali se je vseh treh s tem, da se je v eno zaletil, drugi dve pa s kanoni silno obdeloval. Cesar mu je vsled tega podelil največjo čast, katera se daje za zasluge v vojni, viteški križ reda Murije Terezije. Pozneje je dobil red železne krone prve vrste, in v letu 1872 ga je imenoval cesar za pravega tajnega svetnika. Pogreb je bil jako velikanski danes ob enajstih dopoldne.

Kristijan Žvanut, železniški uradnik v pokoju, umrl je 3. t. m. na svojem domu v Lozicah pri Vipavi po dolgej in mučnej bolezni. Rnjaki je bil povsod, kder so ga poznali, jako priljubljen, značajan in rodoljuben mož. Lahka mu zemljica!

Imenovanje. Okrajni komisar Grman Zuech je bil imenovan za namestništvenega tajnika na Primorskem.

Volilcem IV. razreda v mestu naznanjamo s tem, da bode v četrtek praznik v nebohoda, 14. t. m., točno ob 10. uri prepoludne **volilni shod** v avoranu vrta **Rossetti** na akvedotu. K temu volilnemu shodu so povabljeni vsi rodoljubni volilci IV. mestnega volilnega razreda, kateri bodo z okolico vred volili enega državnega poslanca. Volil se bode za mestni IV. razred poseben eksakutivni odbor, ki bode imel nalogo, da skrbi mej volilci v mestu, da bode gotovo izvoljen po društvu Edinost proklamirani kandidat.

Odbor društva Edinost.

Pozor volilci! Čas za reklamacije volilne pravice iz volilnikov izpuščenih davkoplačalcev (v Trstu je vsak volilec, ki le ima kako rokodelstvo in od njega plačuje davek) je le še do prihodnje srede. V našem uredništvu se nahaja imenik vpisanih volilcev, kder ga more ogledati vsak naš slovenski davkoplačevalec, da se prepriča, ako je vpisan. Ako ni vpisan smo pripravljeni mi reklamirati zanj. Ni treba nego par korakov. V našem uredništvu se podpisujejo tudi prošnje za potržanje.

Iredentarsko? Blizo Škoflj, vasi ne daleč od Kopra je ležal uže mnogo let v nekej grapi beneški lev iz kamenja iz sekan, nekedar je bil tu lev na meji mej Benedicijo in Avstrijo. Te dni je kar naglo ta lev bil vzdignjen in na nekej dobro vidnej visočini pri Škofljah zopet lepo postavljen in obzidan. Kaj pomenja to?

L' Independente kakor ova-dub. Liberalci Tržaški, katerih glasilo je omenjeni list, so posebnó dobri ogleduhi in ova-duhi. L' Independente v svojej predzadnjaj številki ovaja tudi Križke nčiteljice, češ da so odobravale batine, ktere je dobil Castelanovich, kar pa ni resnica. — Lepi liberalci to — liberalizem jim je le trebuh.

Tržaške novosti:

Vreme. Matija Ladron se je jako zmotil. Mesec maj je pri nas in skoraj povsod podoben več aprilu. — Deževje, mrzlo, neprijetno zjutraj in zvečer; na alpah pa je te dni ceto padel sneg. — Res čudno vreme to.

Smodnik se je užgal nekemu 18letnemu mladeniču, ko je ž njim napolnjeval sod v ulici Solitaro predvčeranjem popoldne. Strašanski pok je provzročil velik strah med tamošnjimi prebivalci in mimogredčimi. K sreči se ni nikomur nič zgodilo. Ljudje pramalo pazijo na smodnik.

Z sekiro je dobila po zobeh 34letna Josipina T. iz Tolmina, ki se je z svojim ljubčkom vlačila po starem mestu. Spoznal jo je pa tu ni nje prvi ljubček in jo udaril se sekiro po obrazu ter jej doljno ustnico presekal. Bil bi jej glavo presekal, ko bi se ne bila ognola.

Nesreča. Jvan Z. doma iz Sežane se je porezal žilo na desni roki, ko je umival okna. Razbil je po nesreči šipo in se tako ranil, da so ga morali odnesti v bolnico.

Polietjsko. 30 letni Anton R. iz starega grana poznan flot. bil je aretiran radi beračenja in 18 letni Julij B. pa radi kričanja po javnih ulicah.

Kmetijska predavanja. Gospod profesor Kramar bo o kmetijstvu predaval: 17. t. m. v Dolini, 24. v Č-povan-u in 25. v Gergar-ju.

Z Notranjskega nam piše prijatelj to le nesrečo: V Matenji, vasi blizo Postojne je vtorek popoldne uvarila strela v 15letnega past-rčka ter ubila njega in 16 majunih jančkov, 13 jančkov so ljudje rešili s tem, da so jih poili z vodo in vresli.

Šest parlamentaričnih klubov poslanske zbornice. Vsen poslanecv ima državni zbor 353; združena levica, česki klub, poljski klub, klub cesnega središča, središčni klub in klub liberalnega središča so imeli 336 poslancev, 12 poslancev ni bilo v nobenem klupu. 5 poslanskih sedežev pa imajo ministri. Zruž-na levica je imela 145. česki klub 57, poljski klub 56, in klub cesnega središča 37. skupaj 150 udov. V združeni levici so bile zastopane te le dežele: Česko, Dolenje Avstrijsko, Moravsko, Štajersko, Slesko, Koroško, Gorenje Avstrijsko, Tirolsko, Bukovina, Solnograško, Kranjsko, Galicija in Predarejskvo. V D. Imaciji, Istri, na Goriškem in v Trstu ta stranka in imela nobenega uda; največ jih je imela na Českem (44), na Dolenjem Avstrijskem (30), na Kranjskem in Predarejskem pa le enega v vsakej deželi. Koroški poslanci pa so bili vsi v tem klubu. Česki klub je imel 47 zastopnikov v Českega in 10 v Moravskega. V poljskem klubu so bili vsi poslanci iz Galicije. V klubu desnega središča so bile zastopane dežele: Dalmacija, Kranjsko, Tirolsko, Bukovina, Štajersko, Gorenje Avstrijsko, Tirolsko, Istra in Trst. Središčni klub je imel poslance iz teh le dežel: Gorenje Avstrijsko, Štajersko, Dolenje Avstrijsko, Tirolsko in Predarejsko, klub liberalnega središča pa iz dežel: Galicija, Tirolsko, Istra, Trst, Moravsko, Goriško Bukovina, Dalmacija, Kranjsko in Slesko. Divji so iz dežel: Dolenje Avstrijsko, Moravsko, Solnograško, Česko in Galicija. Mej mini-tre spadajo 2 poslance za Galicijo, po enen za Moravsko, Gornje Avstrijsko in Bukovino.

Knez Aleksander Karagiorgović je zapustil dva milijona gold. premož-nja, odločil je za študentje srednješolcem v Srbiji. Bosni in Hrcgovini 18.000 gld., potem za učence zgoraj omenjenih dežel in z Ozerškega, ki se dve leti v zunanjih deželah uče posebnih predmetov, 20.000 gld., svojemu rojstvenemu kraju Topoli v Srbiji 4000 gld. in 200 gld. pravoslavnej cerkvi v Temešvaru.

Vezuv je 3. t. m. začel ogenj in lavo iz sebe metati. Okoli 200 metrov nad zgornjo železniško postajo (na Vezuv je namreč spejtna železnica) ste se odprli dve novi žreli, ki bruhati iz sebe lavo, ki pokončuje polje mej Torre del Greco in Pompejem.

Kolera. V Alkudiji, v okraji Valencia na Španskem, vstala je kolera; mesto so zaprl.

Koliko poganov se je v letu 1884 pokristijanilo. Propaganda fide je te dni izdala svoje poročilo za leto 1884. Po tem poročilu je bilo v letu 1884 v kitajskem cesarstvu in v kraljestvu Anamu, kder je 25 vikarijatov, 16.500 odrastlih in 130.000 otrok sprejetih v katoliško cerkev. V istej dobi je v teh deželah 300 kristijanov družig veroljzpovedanj prestopilo h katolikom. Katolikov v teh dven državah je bilo 810.000 konc leta 1884.

Sežiganje mrličev. Zadnjo soboto je bila deputacija dunajskega društva za sežiganje mrličev pri profu Taaffeju ter mu izročila prošnjo, naj dovoli sežiganje mrličev. Prof Taaffe se je jako zanimival za ustno poročilo in društvo, ki ima zdaj 800 udov iz vseh krogov in 3000 gld. premoženja, da si lahko prisrbi potrebno peč, in odgovoril, da ni iz načela zoper sežiganje, da pa to stvar zaradi kriminalnih pomislikov more rešiti le državni zbor, kateremu se je tudi uže izročila.

Poziv:

Pevcem društva »Preširen« se naznanja, da bode glavna skušnja vtorek v 12. dan t. m. v prostorih deljskega podpor-nega društva ulica Aquedotto št. 11. Začetek ob 8 uri zvečer. Odbor.

Št. 183 o. š. s.

Stavbena dražba

bode dne 20. maja 1885. od 10. ure dopoldne pri c. kr. okrajnemu glavarstvu S-žanskem za oddajo stavbe novega šolskega poslopja v Lokvah.

Klicna cena je 4048 gld. 66 kr., dražbeni vadium in stavbena varščina po 200 gld. Pismene ponudbe se ne sprejmejo.

Naris, preračun stroškov in stavbeni pogoji so pri c. kr. okrajnemu glavarstvu, na pri županstvu v Lokvah v spregled razpoloženi.

V Sežani, 7. maja 1885.

C. kr. okrajni šolski svet.

Sokolov izlet za 10. t. m. v sv. Križ je magistrat prepovedal, morda vsled denunciacije L'Independente-ja. Odbor je takoj rekuriral na namestništvo.

Tržno poročilo.

Kava — malo kupčije po slabih cenah. — Prodalo se je 300 vreč kave Rio po f. 46 do f. 58.50., 800 vreč Santos po f. 37 do 56.

Sladkor — cene gredo vedno više. Denes stane sladkor v vrečah uže f. 21.50 do 24.

Sadje — cene nespremenjene, slaba kupčija.

Olje — jedilno fr. 42 do 47, namizno f. 58 do f. 90, bombažno f. 35.

Petrolje — vedno še na for. 9'60 do 9'75.

Domači pridelki — popolnoma zamenarjeni; cena masla prve vrste je f. 88 do for 92.

Zito — malo kupčije zaradi neopravičeno visokih cen. Ruska pšenica stane f. 9 do 9'50, levantinska kuruza f. 7'25.

Les — dobro obrajtan, cene jako trdne.

Seno — dobro konjsko f. 1'40 do 1'70, volovsko prve vrste do f. 1'90.

Borsno poročilo.

Kurzi državnih papirjev so se dobro vzdržali k ljubju temu, da so došla iz Londona jako vzemirajoča poročila.

Dunajska Borsna

dne 8. maja.

Enotni drž. dolg v bankovcih	82 gld 10 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	82 » 40 »
Zlata renta	107 » 20 »
5% avst. renta	97 » 90 »
Delnice narodne banke	853 » — »
Kreditne delnice	287 » 75 »
London 10 lir sterlin	124 » 90 »
Napoleon	— » — »
C. kr. cekini	9 » 86 1/2 »
100 državnih mark	5 » 85 »

Zahvala.

Podpisani uže društva Edinosti in del. podp. društva se zahvaljujejo vrlim Križanom za posebno prijazen sprejem v nedeljo, 3. t. m., posebno pa g. Ivanu Tenace-ju, ki je z največjo uljudnostjo spremljal nas v temnej noči s svetilnico. — Živeli vrli Križani!

Mnogo Tržških udov delalskega podp. društva in polit. društva Edinost.

Javna zahvala.

Za mnogo dokazov srčnega sočutja mej boleznijo, potem za podarjene krasne vence povodom smrti našega ljubljena sina, oziroma brata, svaka in strijca, gos-poda

Kristjana Žvanut-a,

opok. vratin, juž. železnice,

jednako tudi za mnogobrojno udeležitev pri pogrebu, izreka vsem, bodisi sorodnikom, prijateljem in znancem, gospodom železniškim uradnikom iz Trsta, gospodom učiteljema iz Lozic in iz St. Vida, katera sta se z šolsko mladežjo pogreba udeležila, in gosp. pevcem St. Vidskim, ki so pod vodstvom svojega izvrstnega pevo-vodja kaj ganljivo nagrobnico peli, — naj-toplejšo zahvalo

Zaluojača rodbina.

Javna zahvala.

Zahvaljujem se vsem, ki so mi drago soprogo, Lucijo Kocijančič, rojeno Makarovič, do hladnega groba spremili, posebno pevcem ki so jej ganljivo nagrobnico zapeli, in gospodu dekanu za tolažbo ves čas boleznij, in sosedji Katarini Kraševic za sočutje in postrežbo ves čas boleznij; Bog vam plati.

V Kanalu, dne 7. maja 1885.

Karol Kocijančič, oče,
Ciril, Mirko, Josip, sinovi. Liza, hči.

Poslano.*

Padriški in Gropadski pevci smo bili v pond-lek na somnju v Sežani; tam smo v gostilni gosp. Mohorčiča po kosilu prepevali in ljudje so nas kaj radi poslušali. Nek Matija Berce iz Gropade pa je bil tudi v gostilni in da mu niso pevci dali najmanjšega povoda, vendar je začel pevce smirjati s »Cikorjaši«. To je pevce tako razžalilo, da bi se bil k malo unel hud prepri, posebno pa zato, ker je znano, da je Berce manj ali več zamrežen v Sior Poldotovo Cikorijo — Cikorjaši bitu pa je za okoličana največa sramota, zato pa mi tako natolcevanje od sebe odbijamo.

Več pevcev iz Gropade.

Podpisani je bil v ponedlek zvečer v krčmi Čuč v ulici Solitario. Tam so Lahi prepevali in jaz sem si mislil, da smem tudi jaz svojemu veselju dati otdušek z nemško in slovensko pesmico. Zapejem neko nemško in potem slovensko. Ali kar naglo stopi nek stražnik k meni in mi preti, da me aretiraj, ako bom še pel. Italijane pa je pustil, da so še dalje pevali. Ali ni to čudno, kaj smo v Italiji ali v Avstriji?

L. Keaterruk.

* Za takove članke je uredništvo toliko odgovorno, kolikor mu dotični zakon vleva. Uredn.

